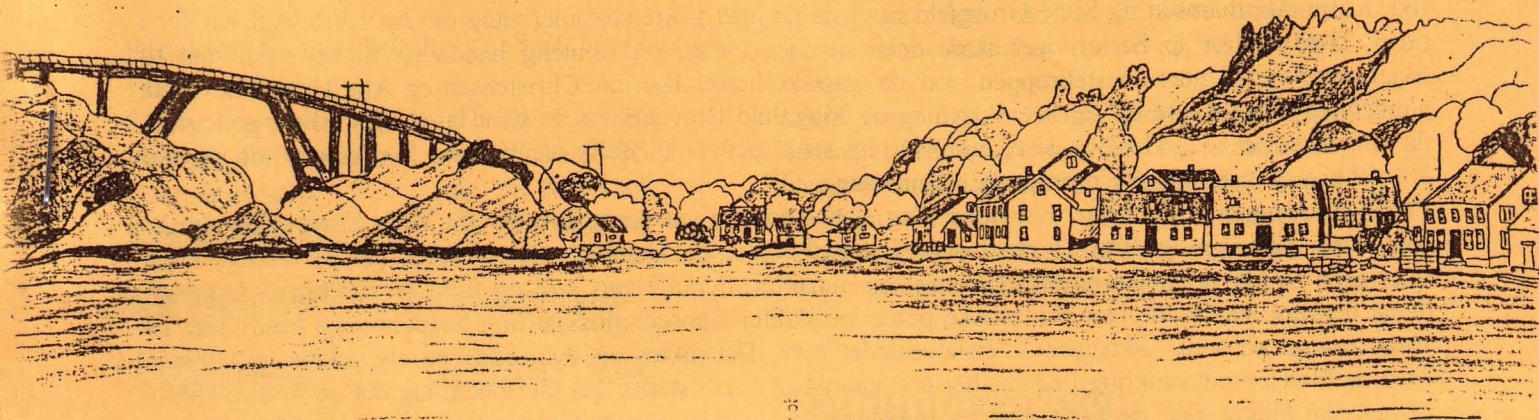

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 1.

Vinter 2002

34. årg.

ØYBEBOERE I PRAKTSLAG!!!!!!!!!!!!

Amatorskuespillerne i Skjernøyrevyen 2002 imponerte med sin spilleglede og kreative innslag i revyen, lattermusklene ble trimmet skikkelig!

Det var på Saltvolla det hele foregikk, Saltvolla er en plass på Farestad hvor det i Skjernøyplanen er tegnet inn bolig for de eldre. Og under sketsjene i "Mi på Saltvolla" fikk vi et godt inntrykk i hvordan livet der utspant seg. Det var denne gang hentet inn instruktør i fra Søgne Einar Bjelland, og under hans ledelse var det hele flettet godt i sammen til og bli en forestilling med mange gode innslag og overraskelser. Morgenstemning med "svaner" som kom grasiøst dansene inn i "buk" på Saltvolla, satte latteren i gang, det var herrene (Henry Abrahamsen- Thorstein Dyrstad- Tor Bjørn Hansen- Terje Bydahl) som var de lekke svanene.

Premiereklare: Else Grøsfjell (t.v.), Karin Abrahamsen og Rita Dyrstad klare til å gå på scenen.

Fors. neste side.

Magnhild Brovig alias (Amalie fra Ytre Farestad) var en av de første som var flyttet inn på Saltvolla. Hun trivdes godt men pleieresken hadde dårlig tid, men greie var de. Rasmus alias (Rita Dyrstad) kom på avlasting for brukken lårhals, men han trivdes slettes ikke, da det var på gal side av oya. Ingvild Syrdahl som var sykepleierske for de gamle var letter frustrert over Rasmus og hans oppførsel. Nostalgiske følelser fikk Karin Abrahamsen og Stine Groskjeld oss i da de med vakre stemmer sang om hvor bra livet var for i tiden. Det vandrer jo hester over store deler av oya i dag, og sannelig hadde en funnet veien inn til Skjernøyrevyen. Under "hestekroppen" var de sprelske herrer Bjornar Christensen og Atle Hjemdahl. På et gamlehjem blir det ofte tid for brevskrivning og Magnhild Brovig skrev et seint langt brev til sin gollevenn, da han ikke var så god til og lese, hun ville ha sendt penger til gollevennen, men hun skrev "da jeg har klistret brevet igjen blir det ingen penger denne gangen"!!

På Skjernøydagen er det selgere av ymse slag, denne gangen var det to kvinner fra Vest- Karin Abrahamsen som Lista kjerring og Rita Dyrstad som Lyngdal-dame, de kjempet om og selge sin produkter, Lista kjerringen hadde skikkelige jærpler (poteter) og gulrotter, dyrka i god jord og fulle av vitaminer- Lyngdal-dama derimot hadde alle sine fantastiske potets produkter i poser, pluss at hun hadde mange hendy ting på spray bokser så som, " skogturer" "elskovsgleder" o.s.v. Det jaktes på oya, både på elg, rådyr og vill-sau. Men og klatre rundt omkring i heiene her ute, kan gå ut over "stellet" på jaktfolket. Og det og fordele kjøttet er også en kinkig sak, og helst når det er lite elg og fordele. Sverre Gabrieldsen - Bjornar Christensen - Sindre Greipsland - Stine Groskjeld og Atle Hjemdahl gjøre noen gode figurer i dette Jaktlaget.

At Rasmus skulle komme til Tahiti var en drøm han ikke hadde trodd skulle gå i oppfyllelse. Men sannelig kom det flotte hula hula damer (Thorstein Dyrstad- Thorbjørn Hansen- Henry Abrahamsen- Terje Bydahl) dansene inn rundt han. Disse "damene" hadde en fantastisk vri på hoftene, noe en hver kunne misunne dem!

Else Groskjeld hadde en flott figur i "Faste Faste Fastlegen", hun hadde store problemer med og få time, da var det enklere og gå til utestedet Dr. Nielsen.

Sverre Gabrieldsen og Magnhild Brovig var skjont enige om at Skjernøyfolk og turister trenger et kurs i "Skikk og bruk", det slurves med merking av garn, det fiskes for mye ulovlig, og det stjeles vrakgods som er strandet og lagt stein på, " ja, det hjelpe vist ikke om en legger ei heil steinrøys på vrakgodset, de stjeler av like vel"!!!

Hytteturisten (Rita Dyrstad) var overgitt for den oppførselen det var blitt på Skjernøyfolk i det siste, hun mente at de måtte være SÅ takknemlige for at "hytteturisteran" var kommet til oya, tenk på alle de pengan de hadde lagt ned i årenes løp på krambua, kiosken, hyttetomt kjøp, nei hun ment vi burde skamme oss!?

Ingvild Syrdahl sang med sin gode klangfulle stemme en sang om en uheldig ungkar som drakk og turte vekk pensjonen.

Til og med Elvis (Rita Dyrstad) kom og besøkte de gamle på Saltvolla, og med seg hadde han fire flotte kor damer(Thorstein Dyrstad- Henry Abrahamsen-Tor Bjørn Hansen- Terje Bydahl) som koret, og koret til melodien "Are you longsom tonight".

Bak scenen var det Sindre Greipsland - Steffen Dyrstad og Anders Dyrstad Solvang som styrte med rekvisitter og lys. Forann scenen var den utmerkede musiker Øyvind Liseth på plass, og revyens "alt mulig dame" og flinke sufflør Hilde Herstad.

Ja, det var en humorfylt og taltalende revy, hvor publikum storkoste seg.

Vi sier takk til "folkan" i Skjernøy revyen for at de gir oss mang gode latter, og håper og se dem igjen et annet år!

Lokale ord og uttrykk.

(Vi har ikke så mange lokale uttrykk denne gangen)

Julebår - lokalt navn på trillebår.

Dobbe - lokalt navn på planten hvit skogsfrue, en plante som finnes få steder på Skjernøy. Den er ganske sjelden på landsbasis, og mange steder fredet. Blomsten er hvit og kan i form minne noe om nattfiol.

Skjernøyposten.

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik, tlf. 38 26 86 11

I redaksjonen:

Georg Walvick, tlf. 38 26 86 36

Norvald Jenssen tlf. 38 26 86 75

Evert Knutsen tlf. 38 26 86 86

Rita T. Dyrstad tlf 38 26 87 16

Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal

Postgirokonto: 7877. 06. 62604

E – postadresse: skjposten@c2i.net

Kontakt i USA: Mrs. Agathe Tompson

865 Buck kd., Stone Ridge.

N.Y. 12484. USA. . -.

Abonnent pris pr. år kr 60. -. USA \$ 10

Litt Fiskeprat.

For å gå tilbake vel et par måneder i tiden, så ble det fisket en god del torsk for jul. Alle fikk nok den juletorsk de hadde bruk for. Men du verden så mange garn som var i sjøen da. Rundt holmene og inne i buktene sto garnene side om side, så det var nok ikke mange torsker som slapp unna fiskerens garn. Været var også bra.

Men så ut i det nye året kom uværet, det ene lavtrykket etter det andre og med tung sjø, kuling og regn. Mest fra syd og sydvest, så utenskjærs har det nesten vært umulig å sette ut redskap i sjøen de neste 2 måneder. Ved Lindesnes fyr var det kuling eller storm 23 av månedens 28 dager.

Fangstene har vært helt elendige, bare en til to kg fisk pr. garn i trekket, noen ganger enda mindre, og det som verre er at garna av og til er fulle av krabber og tang. Især krabbene er ille da de eter fisken som da ikke kan brukes og river garnene i stykker.

Også rekestrålerne har hatt veldig mye landligge. I noen uker har de ikke kommet på sjøen i det hele tatt, siden har det bare blitt

noen enkeltturer til Revet. Det har vært bra med reker å få på Revet, mens rekefangstene i dypa nærmere land og på fjorden har vært dårlige. Men som sagt har lavtrykkene stått i kø, og når dette skrives de siste dagene i februar er ny kuling styrke 16 på vei mot Sor Norge.

Dette var helst dårlige fiskenyheter men dagene er blitt lengre, og våren er i vente og da håper vi at alle de sure uværsdagene i vinter er glemt. Så møtes vi med nytt nummer av "Skjernøyposten" når laksen og makrellen er på menyen på middagsbordet igjen.

Hummerprisen.

Før jul i fjor fikk fiskerne som solgte hummer til Fiskehjørnet i Mandal kr. 320.- pr. kilo, og det er ny prisrekord for hummer. Lurer på om det er smaken eller fargen som frister mest for kjøpelystene hummerelskere, som måtte betale nærmere kr. 500. – pr kilo i utsalg.

Det var tider det---

Det fortelles at i krigsårene 1807 – 14 økte hummerbestanden i Vest Agder voldsomt på grunn av nesten all utførsel var stanset, grunnet blokaden med England. Men det ble fisket mye til eget forbruk. De gamle betraktet det enestående rike hummerfisket i krigsårene som en Guds gave som bidrog til å avverge hungersnøden.

I årene fra 1815 og utover brukte en fiskebåt med to mann 15 til 20 teiner. Fangstutbyttet pr dag oversteg ofte 100 hummer. For dem som så til teinene morgen og kveld var fangstresultatet ofte over 150 hummer. Fra 1821- 22 var utførselen av hummer i Norge gjennomsnittlig årlig 1000000 stk. Prisen var da 2 skilling pr. stk. I 1827 – 28 var utførselen på det høyeste med 1500000 stk. Fra den tid gikk igjen hummerfangsten nedover en rekke år. I årene 1861 – 65 fiskes det i Vest Agder gjennomsnitt 272000 årlig. I 1860 årene var teinetallet pr båt steget til det dobbelte og ved århundreskiftet var teinetallet flere steder oppe i 100 – 150 pr båt eller mer. I første halvdel av 30 årene var motor i teinebåtene ganske få som brukte. Det store flertall av fiskerne foretrakk robåt under hummerfisket.

Kilde: Marnar historielags årbok 1935.

SKJERNØY KAPELL

Vi starter denne gang med årsmøtet som ble holdt på kapellet 12. des. 2001.

Årsmelding og regnskap viser til et godt resultat. Det har vært god oppslutning på tilstelningene, og et arveoppgjør har gjort at regnskapet er bra. Styret i Ungdomsforeningen består i år 2002 av: form. Åshild Aalvik, Tom Inge Dyrstad, Allis Hansen og Roald Syvertsen. Eilif Christensen er gått ut men står som kasserer, noe vi i styret var veldig glad for at han ville.

Styret i Ungdomsgruppa er Jan Harald Syvertsen, Jan Øystein Dyrstad, Reidun Jentoft og Odd Arne Skogen.

Styret i Yngres er Alf Tore Gundersen, Jorunn Christensen og Sverre Gunnar Syvertsen.

Kveldsbibelskolen er ferdig nå – det har vært en bra oppslutning på de tre kveldene i host og på de tre kveldene i jan. – febr. Lørdag 16. febr. var det sangkveld på kapellet. Det var en komité oppnevnt av styret som sto for denne kvelden hvor det ble servert kveldsmat med forskjellig pålegg som var tatt med av hver enkelt. Det møtte fram ca: 40 stk. (bra til å være en lørdagskveld midt i OL) Tore Dag Boe spilte på piano og Bjørn Vikor spilte kontrabass, og de gjorde en veldig god jobb. Det ble sunget mange sanger av alle slag, og trur alle var fornøyd.

I begynnelsen av mars fra 6. – 8. blir det moter ved Tor Omar Holbek. Fredag 8. er det rekefest. Så følg med!!!!

Som en sikkert har lagt merke til er det en del arbeid innvendig av kapellet. Etter nyttår gikk ungdomsgruppa i gang med å lage nytt og større rom på loftet for å få plass til et biljardbord. Det har vært et stort arbeid, med riving av en vegg og bygge den opp igjen nærmere galleriet. Og så har alt blitt malt, tak, vegger og golv. Nå har ungdommen fått et større plass å være, og de har vært riktig flinke. Til finissanering av dette gikk de en fredagskveld til innsamling av tomflasker på oya, det innbrakte kr 6400 – En hjertelig takk. På grunn av tyngden på biljardbordet måtte gulvet forsterkes, og dette ble gjort i taket av lillesalen. Det ble lagt inn to H-bjelker, (heb 160) en på langs og en på tvers over dorene. En ny dor inn til storesalen er også satt inn og den gamle kakkelovnen i lillesalen er fjernet. Lillesal, garderobe og gangen er blitt malt i lyse farger mens dorene og trapp opp til galleriet er blitt malt i blått. Det vil bli kjøpt inn nye stoler til lillesal og det vil bli hengt opp nye gardiner for vinduene. I tillegg er det en del av den elektriske installasjonen som må skiftes. En håper at alt skal være ferdig og på plass til vårens store utlodning som er **lørdag 23. mars kl 17. 00.** Vi håper da at arvepengene er brukt på riktig måte, og ellers har vi brukt midler som vi har spart opp. Vi håper i tillegg at vi får et godt resultat på utlodningen. Vi har hatt litt hjelp av byggmester Gustav Olsen til å montere stålbjelkene, men ellers er det meste av arbeidet gjort på dugnad. Og det har vært veldig god oppslutning – En hjertelig takk til dere alle som var med å hjelpe. Nå gleder vi oss til å bli ferdige, og vi ser fram til vårens program.

Hilsen Å. Aa.

Kunne du tenke deg å være med Ungdomsforeningen på busstur en eller to dager, som før i tiden? Før hadde vi mange bussturer. Hvis det er noen som kunne tenke seg dette kan bare ta kontakt helst før påske til **Anne Karin tlf 38 26 88 58** eller **Mia tlf 38 26 85 47**. Si fra om du vil ha en eller to dager.

Det er ikke bindene, vi vil bare "lodde" stemningen, og vi må ha planleggingstid. Tidspunkt for tur August - September.

Ungdomsgruppa arrangerte Rekefest på Kapelet fredag 8. mars. Det møtte fram ca. 60 mennesker. Det var besøk av en "frisk" sanggruppe fra Søgne, bestående av fire gutter. Ungdommene sto for alt fra ledelse til underholdning. En fin kveld.

Taler var Tor Omar Holbek, som også sto for møtene onsdagen og torsdagen. Møtene var godt besøkt.

Skjernøy barnekor sammen med Mandal barnegospelkor har øvd en del sammen i et prosjekt som kalles "Livsglede" Det er sanger med bevegelse og musikk. De deltok med sang på "Lindesnestrappa" i Mandal lørdag 9. mars og deltok også søndag 10. mars på Mandal bedehus. Det var mye "frisk" sang å høre.

PORTRETTEDET.

INTERVJUET DENNE GANG I PORTRETTEDET HENTET FRA YTRE FARESTAD.

Vi har valgt en person som går i det sytticende år, og har vært bosatt på øya hele livet, med korte avbrudd som militærtjeneste og sesonger på vintersildfiske. Det er **Herman Syvertsen** og fisker har han vært hele tiden, men de siste årene har han trappet noe ned.

Herman er født 16. des. 1932 på Ytre Farestad. Han forteller at han begynte i folkeskolen på Farestad i 1939, og i 1940 kom jo krigen, og tyskerne overtok jo skolehuset. Vi fikk beholde et rom til skole men med samme inngang som tyskerne brukte, og det gikk greit. Siden ble det framhaldsskolen på Ljosheim, det var vinteren 1946 – 47. Da hadde vi litt av en "skolevei," det gikk med motorbåt til Kleven og vi gikk derfra til Ljosheim. Det ble en streng vinter med mye kulde så mange ganger la vi båtene i Skjernoysund på grunn av is. Da var det å ta beina fatt derfra

og hjem. Dette var for det var alminnelig med lukket kjølesystem på motorene (nå heller en bare på frostvæske) i båtene, så det var ikke sjeldent at motoren måtte tines med en svaber. Så når jeg tenker på det i dag, må vi være glade for at det ikke tok fyr i hele båten. En ettermiddag vi skulle hjem var det blitt full snøstorm og vi skulle hjem i båten. Men da nektet læreren å la oss gå for ikke ville han lese i avisen neste dag at 4 gutter var forsvunnet på vei hjem fra skolen. Han ringte redningskoyta "Anton Paulsen" som lå stasjonert på Farestad og den kom og møtte oss ved Gismerøya. Så ble vi slept hjem. Herman forteller videre at det var 4 elever fra Skjernøy som gikk framhaldsskolen denne vinteren: Det var Sverre Farestad, Bjarne Christensen, Einar Rasmussen og han selv. Det var båten til Rasmus i Rosnes, Einars far, vi brukte hele vinteren.

Herman er gift med Inger født Pedersen fra Skjernoysund, og sammen har de fire barn, en jente og tre gutter og de har til sammen åtte barnebarn. Fiske og litt jordbruk har vært leveveien for dem, så noen spesielle hobbyer har det ikke vært bruk for, men dette har jeg trives med, og er fornøyd med å bo på denne fine plassen som Skjernøya er.

Det er fisket vi vil prate om og Herman forteller om sitt første hummerfiske. Det var høsten 1947, og da var han med Harald Pettersen fra Rosnes. Det var en grei kar å være sammen med. Vi fisket rundt Sandøy og Odd og østsiden av Skjernøy. Det var bare nodeteiner den gangen så det var mer ettersyn da enn med de type teiner vi bruker nå. Husker en gang at vi skulle føre teiner ut til Oddskjærende, at Harald sa: "Det er ikke så farlig at det er hull i de teinene vi setter her ute, for hummeren er så stor at den ligger på spilene." Så humoren var i orden! (Mange nodeteiner hadde spiler i bunnen) Husker også vi var i land i Langeviken på Odd og forskjellige andre steder hvor vi hadde mat og kaffepause sammen med andre fra Eskeland og Kige. Tror vi fikk 500 hummer den høsten.

Det er blitt mange sesonger siden på hummerfiske sammen med min far Sverre og nå sammen med min sønn Sverre Gunnar. Det er bare et hummerfiske jeg ikke har vært med på, Da var jeg syk. Teinetallet er redusert nå da det er lite hummer å få, men det er god pris på den, så det kan lønne seg allikevel. Sammen med min far hadde vi oppimot 250 teiner, og husker ett år vi hadde 1100 hummer. Det var et svært slit, fra tidlig om morgnen til seint kvelden. Det var nesten bare hjem å sove så ut igjen. Men det er et spennende fiske.

Makrellfiske med snurpenot var Herman med som mannskap første gang sommeren 1948. Det var med Johan Abrahamsen Valvik i "gavlebåten," med som mannskap var også Martin Mortensen Skjernoysund. Vi var med tre sesonger. Det var mange snurpenotbåter på øya den gangen, og vi overnattet mange ganger ute i båten for å være tidlig på plass neste dag. Johan fyrte opp primusen og kokte kjelen. Husket en gang i forbindelse med "kjelekoking," fisket var nærmest slutt, det hadde ikke vært makrellstim å se på lang tid, men Johan hadde et uttrykk: "Den flygende kråka får noe – den sittende ingenting." Så vi var ute fra tidlig om morgnen, men ingenting makrell å se, så fant han på at vi skulle hive dreggen på indere Kveloddbukta på store Vængelsholmen for å koke kjelen for vi gikk hjem. Det ble gjort og da måltidet var over, og dreggen dras opp dukket et sjeldent fint makrellstim opp utforbi og det så ut som det hadde kurs mot der vi lå. Så når vi har fått gjort klar til kast er stimet på laglig plass. Vi fikk 5 tonn makrell. Paulus Kristiansen far til nå avdøde Paul kom utfor å se til

sauene på Vangelsholmen hjalp oss å fore i sin båt. Tror han var svært fornøyd, for han utalte: "For så ble det litt lott på meg også." En spesiell hendelse som huskes.

Det er blitt mange sesonger og hendelser siden den gang. Selv har han hatt to gavlbåter og det er ikke mer enn ett år siden siste "Farestadgavla" ble solgt. Den første båten var det sammen med sin far Sverre, Birger Gundersen og Tonning Gundersen. Mange sommerer ble det tatt opp over 50 tonn makrell, mens andre år var dårligere.

Sildefiske var Herman med første gang i 1951. Det var til Haugesund på det som kalles bunnsett-fiske eller settegarnsfiske. Det foregikk på dagtid en time for soloppgang og en time etter solnedgang. Det var nok for en skårunge. Alle årene på vintersildefiske var han med Lars Larsen fra Flekkerøya først på skøyta "Juvik" og siden "Vesterøy."

På sildefiske var det strengt oppsyn! Det trengs sikkert også, for det var mange båter og mye redskap i sjøen og ikke så rent sjeldent oversettinger. En dag i ruskevær, men ikke så ille var vi tilskuere til et forlis. En av de fineste skøytene i flåten "Bygdas Pryd" fikk garn i propellen, vind og strøm sto på og bare kort tid etter var den vrak mot fjellveggen. Mannskapet kom seg i land på holmen. Redningskøyta kom til og reddet dem unntatt en som ikke klarte seg, det er ett minne som aldri glemmes.

Etter militæret, var ferdig hosten 1952, var jeg med alle vintrene fram til 1960. Vi reiste i begynnelsen av januar og var gjerne tilbake midten av mars. Det var mye penger å tjene på de månedene det kunne utgjøre en halv årslønn, så det var populært fiske. Det var stort sett ved Måloy, Stat, Ålesund fisket foregikk og kaltes drivgarnsfiske og det foregikk om natten. Som regel gikk vi ut tidlig ettermiddag for å finne plass – det var ikke alltid like enkelt for det var veldig mange båter. Etter at garnene var satt, var det å henge fast i garnlenkene og vente. Det satt en mann å våket mens de andre sov, regelen var å hale garnene en gang ved midnatt og så om morgenen. Noen ganger hente det at en drev sammen med andre garnlenker, eller en var kommet for nær en grunne, så var det å hale, uansett tid, både 2 og 3 ganger i løpet av natten. Når en tenker på at dette foregikk i svarte vinternatten, med all den trafikken av båter og alle lys i rodt, grønt og blankt, går det bare an å sammenligne med en by i stadig bevegelse. Må si det var en interessant og spennende tid.

Siden da har det bare vært hjemmefiske som jeg holder på med ennå. Fra begynnelsen av 1980 og utover var jeg også vikar for fyrassistent på Ryvingen fyr noen.

På spørsmål om hvordan han ønsker øya skal se ut i framtiden, ønsker han ikke så store forandringer. Synes det er greit som det er, men kanskje noen flere fastboende kan jo være positivt.

Når en sitter sånn og tenker tilbake er minnene mange og gode – helt fra barndommen og til i dag. Ja, Herman har så mye å fortelle, det kunne bli flere sider av det, så vi får stoppe her.

Verdens vakreste sjøreise. Del 2.

Reiseopplevelse skrevet av Helge Bornøy. Den vil gå over 3 - 4 nummerere.

Det er kommet spørsmål om hvem Helge Bornøy er. Han er bosatt på "Kirkebygda" Nedre Farestad gift med Åse f. Dyrstad.

I nattens mulm og mørke går ferden videre fra Lofoten, gjennom det meget trange Raftsundet, stedene Stokmarknes, Sortland og Risøyhamn i Vesterålen før vi ved syv-tiden legger til kai i Harstad, "Vågsfjordens perle" med sine 23000 innbyggere og beliggende på Hinnøya, Norges største øy utenom Svalbard. I Harstad ligger vi ved kai samtidig som sørgående Hurtigrute MS "Nord-Norge". To ganger i døgnet passerer vi en annen Hurtigrute og de fløyter da til hverandre som en hilsen.

Så cruiser vi videre nordover Vågsfjorden og ankommer Finnsnes som ligger lunt til inne i Gisundet, godt beskyttet av fjellene på Norges nest største øy, Senja.

Kl. 14.30 klapper vi til kai i Tromsø, "Nordkalottens hovedstad", "Porten til Ishavet", "Nordens Paris" - kjært barn har mange navn. Byen, som har 50.000 innbyggere, er i hovedsak beliggende på Tromsøya og er forbundet med fastlandet ved bro og undersjøiske tunneller. Vi ligger her i 4 timer, så det er god tid til bysightseeing, og da ønsker de fleste også å ta en tur til den karakteristiske Ishavskatedralen som syboliserer mørketid og nordlys. Den har også Europas største glassmosaikk på 140 m². Fjellheisen med gondolbane til 420 m o.h. og praktfull utsikt over byen og distriktet er også et av de fremste mål, samt at det finnes flere museer, Nordlysobservatorium, mm. En tur innom "Rorbua" for en forfriskning, hører også med.

På ruten mellom Tromsø og Skjervøy, som vi anløper utpå kvelden, kan vi skue de majestetiske Lyngsalpene med et utall av spisse tinder. Den høyeste, som heter Jiekkevarre, er 1833 m.o.h.

Fors. neste side.

Vinteren 1944/45 var den tyske hær på tilbaketog her oppe, og de brente da så godt som hvert eneste hus på strekningen fra Lyngen til grensen øst for Kirkenes og tvangsevakuerte befolkningen. Derfor ser man nesten ikke et eneste gammelt hus her oppe.

I løpet av natten til reisens 6. dag anløper båten Oksfjord og Hammerfest før vi ved ni-tiden legger til kai i fiskeværet Havøysund.

Ferden går nå videre til Honningsvåg, verdens nordligste by, etter at den nylig fikk bystatus. Dette har vært vanskelig å svelge i Hammerfest, byen som i alle år har smykket seg med denne tittelen, så de har på ingen måte godtatt dette ennå. Honningsvåg ligger på Magerøya og har fastlandsforbindelse via en ca. 7 km lang tunnel. Om våren fraktes tusenvis av rein med forsvarrets landgangsfartøyer over sundet til sommerbeite på Magerøya. Når reinen om høsten skal tilbake til de snøkleddede Finnmarksviddene, svømmer den selv over det 1800 meter brede sundet sammen med kalvene som ble født i månedskiftet mai/juni.

I Honningsvåg skal de fleste på utflykt til Nordkapp, kanskje det største høydepunktet på turen. Nordkappveien er 34 km lang og på turen kan vi se store flokker med beitende rein. Vi stopper også i sameleiren til Nils Somby og får se hvordan livet har artet seg for dette folkeslaget opp gjennom årene. De er i full gang med å drive sammen reinflokkene for å forberede turen til fastlandet før vinteren setter inn. Vi passerer også landets nordligste samfunn og fiskevær, Skarsvåg, som har 179 innbyggere.

Så er vi endelig framme på Nordkapp-platået, 307 meter rett opp av havet og posisjonen er 71grader, 10 min. og 21 sek. nord for Ekvator. Nordkapphallen er bygget dels inn i fjellet og dels på platået. I kinoen her kan vi nyte Ivo Caprinos supervideograf om Nordkapp og Finnmark. Her inne i fjellet finnes også souvenirbutikk, postkontor, restaurant, kafe, snackbar og en tunnel der vi passerer forskjellige historiske tablåer og et økumenisk kapell. I enden av tunnelen finner vi Grotten bar med utgang til en utsiktsterrasse som er sprengt ut i fjellet mot nord, rett mot det ugjestmilde Barentshavet. Ute på kanten av Nordkapp-platået står monumentet "Globusen" som er blitt selve symbolet på Nordkapp. Det er rart å tenke på at man her er på samme breddegrad som det aller nordligste av Alaska. Takk igjen til Golfstrømmen. Ellers kan man her se monumentet "Barn av Jorden", laget i 1989 av syv barn fra ulike deler av verden for å symbolisere samarbeid, vennskap, håp og glede på tvers av alle grenser. Som en kuriositet kan nevnes at det på toppen av Nordkapphallen er det en luksussuite, som kan brukes av brudepar eller andre som ønsker å tilbringe en natt på Europas tak. Det brukes nok mange meter film her hver dag vil jeg anta, og noen postkort stemplet "Nordkapp" er meget attraktivt for de fleste. Italieneren Pietro Negri skrev i året 1664: "Her står jeg ved Nordkapp, ved Finnmarkens ytterste spiss, ved selve verdens ende. Her hvor verden slutter, slutter også min nysgjerrighet, og jeg vender fornøyd hjem".

Men vi tar hurtigruta østover. Over den mektige Porsangerfjorden, 120 km lang og 19 km bred ved munningen, og her passerer vi Sværholtklubben som er et av verdens største fuglefjell. Like før ankomst Kjøllefjord før middag, som er mellom kl. 19.00 og 21.00, passerer vi fjellformasjonen Finnkjerka, naturens egen katedral.

Fortsettelse i neste nummer.

Nytt fra Skjernøy vel.

REFERAT FRA ÅRSMØTE I SKJERNØY VEL 7. FEBRUAR 2002.

SAK 1 – ÅPNING.

Åpning ved leder Jan Atle Abrahamsen.

SAK 2 – GODKJENNING AV INNKALLING OG SAKSLISTE.

Innkalling og saksliste ble enstemmig godkjent.

SAK 3 – VALG AV MØTELEDER OG REFERENT.

Som møteleder ble Jan Atle Abrahamsen enstemmig valgt.

Som referent ble Sverre Gunnar Syvertsen enstemmig valgt.

SAK 4 – ÅRSMELDING OG REGNSKAP.

Grendehuskomiteen v/ Terje Bydahl - årsmeldingen tatt til orientering.

Skjernøymarsjen v/ Kjell Gauksås - årsmeldingen tatt til orientering.

Arbeidssstua v/ Marianne Gauksås - årsmeldingen tatt til orientering.

Fors neste side.

Områdetiltaket v/ Evert Knutsen.

Arbeidsgruppa driver for tiden med registreringer av stedsnavn og biologisk mangfold. Dette gjøres på alle gårdene, dette skal danne grunnlag for et historisk dokument til glede for alle. Av øvrige tiltak som nå foregår kan nevnes: Turvei Dyrstad, myra i Skjernoysund, enkel skogsvei Skjernoysund til Berge, utbedring av veien til Ytre Farestadmyrene, rydding / brenning på holmer og utmark., ivareta kystkulturens mangfold/ landskap.

Områdetiltaksgruppen skal i første omgang være inntakt til prosjektet er ferdig. Det kan bli flere prosjekter.

Byggeregnskapet Grendehuset v/ Betty Hagen - ble enstemmig godkjent.

Årsmelding fra Skjerno Vel v/ Jan Atle Abrahamsen - ble enstemmig godkjent.

SAK 5 - FORVALTNINGEN VIDERE FREMOVER AV SKJERNØYPLANEN.

Årsmøtet fattet følgende vedtak:

Det etableres en arealgruppe med 1 representant fra hver gård. Disse jobber med rullering av planen og behandler eventuelle dispensasjonssøknader. Arealplangruppen avgir innstilling til styret i Vellet.

Følgende personer har ansvar for å innkalle til gårds møte som igjen velger sin representant til arealplangruppen innen 1 april.:

Skjernoysund	Terje Bydahl
Berge	Arthur Tallaksen
Nedre Farestad	Sverre Gabrielsen
Ytre Farestad	Jon Tore Øien
Rosnes	Gerd Jacobsen
Valvik	Torvald Abrahamsen
Dyrstad	Rita Dyrstad

Stemmerett har alle over 16 år.

De som ikke bor her må ha eiendom over 5 mål, men kun en stemme pr. eiendom.

Årsmøtet mener at kommunen bør ha sekretariatet.

SAK 6 - INNKOMNE FORSLAG.

a. - Postkassestativ.

Årsmøtet fattet følgende enstemmige vedtak:

Årsmøtet synes forslaget er positivt, men mener det bør kostes av den enkelte huseier.

b. - Søknad om lyspunkter på Dyrstad.

Årsmøtet fattet følgende enstemmige vedtak:

La disse lyspunktene komme først når økonomien tilsier det.

c. - Årsmøtet fattet følgende enstemmige vedtak:

Styret får i oppdrag å legge frem et budsjett ved neste årsmøte.

SAK 7 - VALG.

Valvik:	Kristian Walvik	varamann:	Tor Bjørn Hansen
Nedre Farestad:	Ivar Kristiansen	varamann:	Arild Jenssen
Ytre Farestad / Rosnes:	Gerd Jacobsen	varamann:	Svein Berge
Grendehuskomiteen:	Inger Lise Adriaenssens		
Revisor:	Elin Walvik.		

Årsmøtereferat fra Grendehuskomiteen 2001.

Grendehuskomiteen har hatt 3 møter, hvor vi har fattet utleieregler og priser for leie av grendehuset, og har fordelt arbeidsoppdragene.

I tillegg har vi representert med en person på alle velmøtene.

I 2001 har vi greid å leie ut følgende:

Sommerutleie: 6 uker i 2 etg. 4 uker i 1 etg.

Utenom sommerutleie har bygget blitt brukt 75 ganger, alt fra møter, utleie og tilstelninger.

Totalt har sommerutleie og andre aktiviteter generert 54.890,- kr. til vellet i 2001.

Vi har en egen konto på 5000 kr. som vi fikk til disposisjon her på huset. Dette for at vi skulle slippe å henvende oss til kasserer for div. småbeløp som kunne dukke opp. Vi har gått til anskaffelse av en "trillevogn" til å kunne kjøre ut dekketøy med.

En ny pipehatt er bestilt, da det lekker rundt pipa når det er mye nedbør. Dette vil komme på ca. 10.000 kr. I tillegg må vi fikse opp i skråningen mot kapellet slik at det ikke skjer noen flere ulykker. Dette har vi ikke fått noen pris på, men regner med at det vil gå fra 5- 10.000 kr på dette prosjektet. Både pipehatt og arbeid utenfor kommer i tillegg til de faste utgiftene for 2002.

Til opplysning har vi allerede for 2002 utleid 6 uker i 2 etg. Og 5 uker i 1 etg.

Dette viser hvor populært bygget er blitt.

Vi forventer samme inntekter for 2002 som i 2001.

I 2002 vil vi prøve å splitte utleieansvaret på 2 personer. 1 som har ansvaret for de 6 ukene om sommeren og 1 som har ansvaret for utleie utenom dette.

Det å ha ansvaret for dette bygget krever mye arbeid, det skal ha ettersyn etter all utleie, ta i mot sommerturister, ha oppsyn for neste innrykk, påse at alt virker, organisering av vasking for å få inn mer penger, håndklær/mopper skal vaskes, div. innkjøp og ikke minst alle henvendelsene ved utleie. Mesteparten av dette arbeidet har "jentene" i komiteen håndtert. I tillegg har de også bidratt utenom grendehuskomiteen med alt fra velkafeen, revy, kreative kvelder og sikkert mye mer enn det jeg kommer på nå. Så jeg vil rette en stor takk til Gerd, Erna, og Hilde for det engasjementet de viser.

Nå skal i tillegg Erna ut av Grendehus komiteen i år, og dette vil bli dypt savnet. Hun er den personen som alle komiteer ønsker. Hun er sta, hun kan være streng hvis ikke alt går som det skal, og hun er en pådriver som det er vanskelig å si nei til. Hun kan mase noe fryktlig hvis ting drøyer. Men frem for alt er hun et varm og godhjertet menneske som vi alle har stor respekt for, og uten henne er det ikke sikkert det hadde fungert så grei som det har. Så på vegne av Grendehuskomiteen vil jeg takke henne for de fine årene som vi har hatt sammen, og håper at hun en gang i fremtiden kan få så mye tid at hun igjen kan være aktiv i vellet.

Grendehuskomiteen -Terje-

Årsmelding for Skjernøy Vel 2001.

Styret har bestått av:

Leder.	J. A. Abrahamsen	Varam.	Sigurd Aalvik.
Nestleder.	Arild Jenssen	"	Hilde Herstad.
Sekretær.	Sverre Gunnar Syvertsen	"	Randi Ullestad.
Kasserer.	Kurt Dyrstad	"	Magnhild Brovig.
Styrem.	Arthur Tallaksen	"	Hans Berge.

I tillegg har lederen av grendehuskomiteen Terje Bydahl møtt fast på styremøtene. Det har vært avholdt 9 styremøter og ett allmøte. Det er blitt behandlet 31 saker, samt mange referatsaker. B.l.a. kan vi nevne: Utarbeidelse av retningslinjer for Skjernøy Grendehus i samarbeid med T. Dyrstad og B. Vikoyr. - Klage til kommunen ang. høyden på Telenor-bua. - Plan og bygningsrådet har godkjent at bygget kan stå slik det står, men må males i tradisjonell rød farge og ståldøra må kles med tre. Det blir også anmodet om at Telenor setter opp gjerde for å trygge lekeplassen. Skjernøy Vel klagde vedtaket ang. bygningens høyde inn for Fylkesmannen. Og han har i vedtak 21. jan. stadfestet plan og Bygningsrådes vedtak. Klagen ble altså ikke tatt til følge.

Kystvakthytta på Høgevarde: Styret i Vellet ser positivt at Skjernøy Historielag overtar / søker om å overta drift og eierforhold av hytten. - Videre er det sendt søknad til Statens Vegvesen om fartsdumper ved grendehuset og flytting av 40 km skilt. - Vårrydding var 26. april med litt varierende oppslutning. - Offisiell åpning av Grendehuset ved ordføreren var 13. mai. - Og 17. mai ble arrangert med egen komité og Magnhild Brovig var leder. Rapport/regnskap er innsendt til Mandal kommune. - Forespørsel Mandal kommune ang. utbedring av hovedkloakk i Valvik / Dyrstad. Kommunen sier at de er tenkt utført i løpet av 2002. - Vannkvaliteten ved badeplassen i sjøen ved Valvik er god, etter analysert vannprøver. - Vellet har vært høringsinstans ang. planleggingen av hus i Grønnvika på Berge. - Vellet har også vært høringsinstans ang. byggeplanene i Tjusedalsbukta. - Skjernøydagen ble arrangert 4. aug. med god innsats og et meget bra resultat. - Vellet har etter søknad til NRK fått innvilget 1/2 lisens på grendehuset. - Det har blitt søkt om fritak / reduksjon av kommunale avgifter på Grendehuset. Dette ble ikke innvilget. - Vellet har støttet en protest mot nedlegging av kommunale veier fra aksjonsgruppe / berørte Vel og Grendeutvalg. Vellet har vært høringsinstans i forbindelse med kommunedelsplan for kulturbygg.

Ang. stenging av Gamleveien Skjernøysund - Dyrstad, så ber kommunen om at saken tas opp etter påske. - Vellet retter en henvendelse til kommunen ang. stopp i kommunal brøyting av private veier over 100 meter, Vellet mente kommunen burde opprettholde denne ordningen for folk som bor "på landet." - Svaret var imidlertid negativt. - Områdetiltaket går sin gang med Tonnes Berge som leder. Vellet mottar referat fra styremøtene i prosjektgruppen. - Vellet har søkt om kulturmidler til Grendehuset. - Vellet har arrangert et allmøte i forbindelse med erfaring av Skjernøyplanen så langt. Det ble også diskutert arbeid fremover. - Vellet har hatt faste innslag i "Skjernøyposten".

NAVNETRADISJONER!

Av Svein O. Berge

I likhet med undertegnede hat trolig flere av leserne undret seg over noen forunderlige "sammentreff" med hensyn til topografiske navnetradisjoner på vår ø. Det er spesielt Farestad jeg vil belyse litt nærmere i denne artikkelen.

Det virker trolig noe "naturstridig" når man i dag taler om Ytre og Nedre Farestad – da de to tettsteder unertekkelig ligger på samme nivå over havet.

En gang i tiden var dette andresledes, når det hele begynte er uvisst, men i senmiddelalderen var livet ved kysten i Norge alt annet eller trygt for det enkelte menneske.

Eksempler på at bebyggelsen lå langt fra sjøen finner vi fremdeles på Dyrstad og Berge (Skjernøy), her har det ikke inntrådt noen særlig endring fra bosettingsmonsteret i middelalderen.

Når bebyggelsen på Farestad blev flyttet opp fra sjøen og til Øvre Farestad er umulig å fastslå, men trolig kan dette ha vært allerede på 8 – 900 tallet. Noe som verifiseres av flere gravhauger som er tidfestet til omkring vikingtid.

Hva vi derimot med sikkerhet kan slå fast, er at det på begynnelsen av 1500 tallet eksisterte bebyggelse på Øvre Farestad – under Høgevarde. Stavemåten har oppigjennom århundrene vært noe forskjellige:

Går. Nr 23. Farestad. Udt. Faresta. -- Farestadt 1601. 1604 (østre og vestre). 1/1. 1/1.

Farestadt, Farrestae 1610.

Farrestad 1630.

Wester Farestad med Buchstewog og Robbingen og Øster Farestad med Wengisholm og Hellisoe 1668.

Wester og Øster-Fahrestad 1723.

Farestad er i O. Rygh "Norske Gaardnavne" s. 46 under Tvivl henført til Elvenavnstammen Far-:

Sammenheng med Elvenavn er dog umulig, da Gaarden ikke ligger ved nogen

*Elv. Navnet kan være et opr. *Farðastaðir, af Mandsnavnet Farði. b.9.s.70*

Dette er visstnok kun kjedt fra Jemteland; men da det synes at være et Kort-

navn for Farpegn, som bl. a. findes brugt paa Vestlandet (Lind Sp. 265),

kan Farði ogsaa have været i Brug i andre Landsdele. Forklaringen er

dog blot en meget usikker Gjetning. -- "Robbingen" er Øen Ryvingen (Man-

dals-Ryvingen); Navnet er vel en Afledning af Folkesprogets Ruva f., hoi

Stabel eller Dyrge. En anden Ø af samme Navn ved Flekkero. "Wengis-

holm" skrives nu Vengelsholmene; "Hellisoe" er Hellersø (af hellir m.,

Klippehule, se Indl. S. 55).

Så langt O. Rygh.

I gamle skattematrikler er Farestad delt i Østre og Vestre Farestad. Begge disse var fullgårder¹ med en skyld på over 4 huder² hver, sannsynlig vis 6 – 7 huder. Med andre ord, 12 til 14 til sammen.

Imidlertid ble betegnelsen Østre og Vestre etterhevert missvisene. Tradisjonen vet å berette at bebyggelsen blev flyttet ned til sjøen etter en brann. Fors til det som i dag kalles Nedre Farestad, og noe senere til dagens Ytre Farestad. Dette fant trolig sted i første halvdel av 1600 tallet. Brannen som årsak til flyttingen er derimot heller tvilsom tvilsom, trolig har det snarere vært av lettvinthyetskyld at husene blev flyttet, og ikke minst, etter som "tilværelsen" ble tryggere for den enkelte utover på 1500 tallet. I tillegg til jordbruk var fiske og losing en vesentlig del av næringsgrunnlaget for befolkningen, og derved er det temmelig innlysnede at det å ha bolingen oppe på Øvre Farestad og båt og redskap nede ved Rossnesvåa, måtte være svært tungvint.

I odelsmanntallet for 1624 finner vi følgende med odelskrav på Farested: *Torgjus neder Sodeland tilkomme Pantz: Vidj Øster Farrestad ½ hud. Jon Wndall och Rasmus Thiorttedall eyeger, Pantegtz: Wdj forne Wester Farrestad ½ hud. Olluff Kige mett sinne mz arffuinger wbytt thilkommer. Odelsgtz: Wdj Farrestad 1 hud. Gunder Ombland eygendis Pantegtz: Farrestad 6 engelsk. Så langt odelsmanntallet.*

Imidlertid tok det sin tid før skattematrikkelenende fanget opp denne endringen i bosettingsmonsteret, men innen 1660 var det kommet orden på sakene. Da var det på Nedre Farestad 3 bruk, mens det på Ytre farestad var ett bruk. Alt bondeodel.

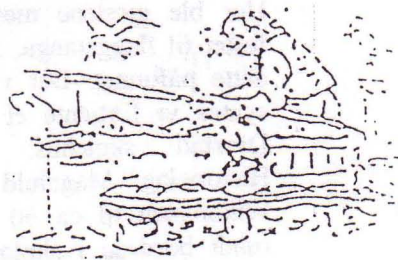
Tradisjonen med brannen på Øvre farestad og flyttingen herfra, grunnet denne, baser seg trolig på to senere branner. En på Indre farestad i 1739 og en på Ytre farestad i 1814. I den første brannen omkom en mann, og brannen i 1814 omkom to barn.

¹ Gård som betalte full skatt – verdisatt til verdien av minst 4 huder.

² Hud eller hudlag, verdien av en oksehud eller ku-hud, eller tilsvarende regnet i andre vareslag (Skin, smør, korn, fisk o.a.) Det gikk som regel 12 kalveskrin på en hud.

Som vi ser, den noe undrelike topografiske benevnelse av de to tettsteder skriver seg fra at det først var husene på "Østre Farestad" som blev flyttet ned til sjoen. På et tidspunkt hadde betegnelsen Nedre og Øvre Farestad sin berettigelse, men da også bebyggelsen, trolig omkring begynnelsen av 1700 tallet, på det som i dag kalles Ytre Farested også ble flyttet, beholdt man blant lokalbefolkningen den gamle betegnelsen "Nedre Farestad" for den bebyggelsen som i skatemanntallet blev betegnet "Østre Farestad".

Kilder, Dokumenter Vest-Agder Statsarkiv, Fiskerimanntall, Odelsmanntall 1624, "Fiske og Fiskerier"

Smånytt fra øya.

Skjeloppdrett.

Det er søkt om to oppdrettsanlegg for skjell i vår skjærgård, 1 i Sandøyfjorden og 1 i Udøyfjorden i nærheten av Andholmen. Begge områdene har betydelige fritidsinteresser, og det har kommet inn flere innsigelser til søknaden. Bak planene står blant annet 2 personer fra Skjernøy, Even Christensen og Sverre Gunnar Syvertsen. Det er prisverdig at man har initiativ til å starte på et så spennende prosjekt, men veien er nok lang før den endelige beslutning er tatt.

Sel-observasjon.

Fra Oslofjorden kjenner vi mange historier om selen som forsyner seg av fisken, og blir beskyldt for å være synderen for dårlig fiske. I midten av februar ble det sett to seler ved Spegelaksen, på østsiden av Skjernøy. Det er et flott syn, og vi får håpe at besøkene består av noen få enkeltindivider, som ikke tar hånd om de store fiskeressursene.

Vårtegn. Så er våren for lengst i gang, og allerede 24. februar, to måneder etter julaften, ble det funnet utsprunget blåveis, ikke bare en, men 8-10stykker, Vi har ikke registrert fra andre kilder noen som har vært tidligere ute.

Blindpassasjerer.

Begge reketrålerne fra Skjernøy, Ardea og Basken har hatt ubudne gjester i form av rotter om bord. De valgte å følge med fartøyene helt ut på feltet. Men da trålen skulle i vann, ble det for mye oppstyr, så de hoppet over bord. Svømmeturen til land ble nok i drøyeste laget, så faren for at de samme skal innfinne seg igjen er nok lik null. Men for de valgte å hoppe

over bord, hadde de laget betydelig skade på trålen, og forårsaket mange timers ekstra arbeid og my irritasjon. Det er sjelden en horer om rotteplager nå for tiden, men et fiskefartøy er selvsagt spesielt utsatt, da det alltid vil være noe fiskerster og lukt igjen i redskapene.

Isfest.

2.juledag ble det bestemt at vi skulle ha isfest neste dag. Jungeltelegrafene fungerte nesten perfekt, og vi var vel 70 - 80 mennesker med stort og smått på Farestadkjødna 3.juledags ettermiddag. Kortbane ble måket opp, og mange fikk testet hvor raskt de kunne gå. Det var samtidig kontinuerlig ishockey-kamp, mens noen gikk på kunstløpskøyter, og andre bare pratet sammen. Vi grillet polser, og etter hvert som mørket falt på ble medbrakte fakler tent. Årlig isfest er blitt tradisjon nå, og den gode oppslutningen tyder på at dette er goy. Selv om isen knaker faretruende når litt for mange står på samme sted.

Hilsen Janne

Marit Kristiansen

Nedre Farestad døde 18.februar etter kort sykeleie. Hun ble nærmere 73 år gammel. Marit var en av de få som kan kalles ei ekte fyr-jente. Marit var sammen med tvillingsøsteren Bjørg født på Ryvingen og ble konfirmert mens hun bodde der. Alle 7 år av folkeskolen gikk hun også på Ryvingen. Som nygift, med Paul Kristiansen bodde hun der i to år, og fødte også sitt første barn Torild ute på fyrst. Siden bosatte de seg på Farestad. Vi lyser fred over Marits minne.

Julefesten på Dyrstad skolehus

ble holdt søndag den 6. januar.

Her ble gjestene møtt av et lysende juletre festet til flaggstanga, riktig fint og koselig var dette påfunnet. Det var Torleiv Haugen som syntes vi fortjente et ekstra juletre inne ved Dyrstad skolehus. Leder av Skjernøy Historielag Magnhild Brovig kunne ønske velkommen til ca 60 gjester som var benket rundt bordene i skolestua. Evert Knutsen og Magnhild Brovig leste opp gøye fortellinger. Vi spiste esser, kringler, boller og drakk kakao og kaffe. Noen av barna sang solo, akkompagnert av Bjørn Vikøyr på gitar. Vi gikk i to ringer rundt juletreet. Ja, riktig koselig var det.

Barnedåp på kapellet.

Søndag 10. febr.

Barnets navn Marte: Foreldre Hilde og Jan Atle Abrahamsen, Valvik.

Kr 6400.- innbrakte Ungdomsgruppas flaskeinnsamling fredag 8. febr. Som nevnt på side 4 hadde Ungdomsgruppa innsamling til finissanering av utvidelse av et rom på kapellet hvor det nå er plassert et biljardbord. Ungdommene har stått for utbygging og maling selv, og de har gjort en riktig god jobb.

Terje Berge sønn av avdøde Villy, bosatt Mandal har kjøpt gården etter avdøde Bendik Berge på Øvre Berge, og holder på med istandsetting av bygningene, så han har bare delvis flyttet ut til øya sammen med sin kone Heidi.

Samtidig vil vi benytte anledningen til å gratulere dem med en gutt som ble født etter nyttår. Paret har to barn fra før.

I Valvik er huset etter avdøde Jenny Abrahamsen solgt til Aud Irene Klev, og Alf Gunnar Kylland som kommer fra Mandal.

Sammen med dem bør også datteren Mariann. Vi ønsker familien velkommen til øya. Det har blåst mye i Valvik i vinter, så de har virkelig fått prøvd å være "i vinden."

Det bygges stadig nye hus og sjøbuer her på øya. Et hus er under oppførelse på Dyrstad. Loyd Jenssen har flyttet inn i sitt nye hus i "kirkebygda" ovenfor kapellet på Farestad. Der har også Bernt Kristiansen ført opp nytt hus.

På Nedre Farestad har også den såkalte bungalowen vært til salgs. Men salget er trukket tilbake av eierne. Og i Valvik er en hytte til salgs.

I Rosnes er Rolf Sandvik i arbeide med helårsbolig i tilknytning til hans hytte.

I Glova (ytterst på Ytre Farestad) er det i den senere tid oppført to sjøbuer med båthus. Så Skjernøy er i stadig forandring, sett fra både sjø og land.

Vi vil minne om utlodningen med inntekt til kapellet **lørdag 23. mars kl 1700.** Gevinster ønskes, og motas med takk.

Været siden sist.

Til denne tid har vi bare så vidt fått føle vinteren. Isteden har det vært kuling og mange ganger storm, helst fra syd og sydvest som igjen har gitt opprørt hav. Kuldegrader har vi hatt men ikke så mange dagene. Romjula var vel det flotteste vinterværet med frost og det ble fin skøyteis på kjødna.

Siden har vi hatt noe snø liggende noen dager et par ganger. Ellers har det nesten bare vært vind, med fra 2 til 6 - 7 grader +.

Det har også vært mye nedbør i form av regn, og en kan være lykkelig for at det ikke er kommet i form av snø - da ville den gå over hodene våre.

Nå lysner det for hver dag og våren er like om hjørnet, så vi har noe å se fram til.

Igen runder vi av for denne gang, vi skriver nå årgang 34. og "Skjernøyposten" eksisterer fortsatt. Vi takker for alt innkommet stoff. Det er av dette innkommende stoffet vi i det hele tatt kan eksistere, så hvis noen har noe stoff (av alle slag) liggende tar imot det med takk. Til neste nummer har vi noe "Historisk stoff" og fortsettelse av Helge Bornøys reiseskildring.

Så møtes vi igjen i første halvdel av juni måned.